

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠΙ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ000-00051
ΓΙΩΤΑΚΗΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΤΡΙΚΛΩΝ 1
16342 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 9ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 37 ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2002

Α Η Λ Ι Α Σ

Υπάρχουν πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες σύντομα θ' αρχίσουν εργασίες για τη συντήρηση του Αν-Λιά, του παλιού Αν-Λιά.

Η πρωτοβουλία για τη συντήρηση - αναπαράσταση του Αν-Λιά είναι και αξιόπαινη και θεάρεστη πράξη. Γι' αυτό συγχαιρούμε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Αγίου Γεωργίου του χωριού μας, όσους συνέβαλαν και όσους θα συμβάλουν, με οποιοδήποτε τρόπο, στην επιτυχία αυτής της προσπάθειας.

Ο Αν-Λιάς είναι ένα πολιτισμικό και ιστορικό μνημείο του χωριού μας. Είναι ένα παρακλητήριο, απέρριπτο και αρμονικά δεμένο με το τραχύ ορεινό τοπίο. Βρίσκεται στην ανατολική κορυφογραμμή των Μανωλιασσίτικων βουνών στα όρια Μανωλιάσσης και Επισκοπικού, για όσους δεν τον ξέρουν και δεν είχαν την τύχη να τον επισκεφτούν.

Από εκεί η θέα είναι πρωτόγνωρη. Λες και βρίσκεσαι σε αεροπλάνο εν πτήση. Βλέπει κανείς και θαυμάζει, όσο φτάνει το μάτι του. Βλέπει το Μιτσικέλι, τα Γιάννενα να λούζονται στα νερά της Παμβώτιδας λίμνης, τα Τζουμέρκα ενώ στα πόδια του απλώνεται, σα χαλί, το οροπέδιο των Ιωαννίνων.

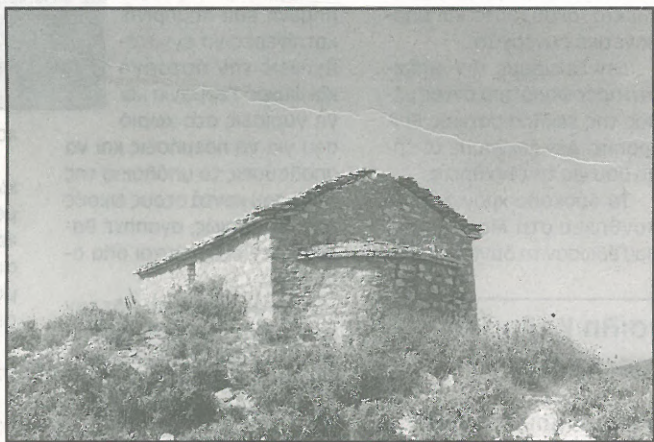
Το κτίριο του Αν-Λια είναι χτισμένο με προσεγμένη ξηρολιθιά, η οποία του προσδίνει αίσθημα σταθερότητας και το δένει στενά με το πετρώδες τοπίο. Οι πέτρες και οι πλάκες είναι δεμένες με μαστοριά και γνώση. Γι' αυτό το εκκλησάκι οι τεχνίτες που το έχτισαν και αυτοί που το συντήρησαν, με τελευταίο τον αξέχαστο μαστρο-Νικομήτη, έβαλαν την ψυχή τους για να του δώσουν ζωή και του έδωσαν.

Αυτόν τον Αν-Λια έχουμε βαθιά χαραγμένο στη μνήμη μας και έτσι τον θυμόμαστε όλοι οι Μανωλιασσίτες και κυρίως όσοι ζούμε μακριά από το χωριό.

Ο, τι μαρτυράει το χτες είναι ιστορία και δεν πρέπει να αλλοιάζει ή να χάνεται ούτε από ανάγκη αλλά ούτε και από άγνοια. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι ο Αν-Λιας θα μείνει όμοιος και απaráλληλτος με αυτόν που ήταν, λιτός, απέρριπτος και σφιχτά αγκαλιασμένος με τοχώρο ακόμα και αν απαιτηθούν πρόσθετες οικονομικές επιβαρύνσεις (μελέτες ειδικών επισημόνων κ.λπ.).

Κάθε προσπάθεια μεταβολής της μορφής του Αν-Λια στις διαστάσεις, στα υλικά δομής και στον στενό περιβάλλοντα χώρο θα είναι ζημιά που δεν θα μπορεί να διορθωθεί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΝ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Οπως είναι γνωστό, οι Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές θα γίνουν το φθινόπωρο που μας έρχεται. Θα κληθούμε να εκλέξουμε τα πρόσωπα εκείνα στα οποία θα αναθέσουμε την ευθύνη της διοίκησης των Δήμων και των Νομαρχιακών διαμερισμάτων της Χώρας για τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

Με την ευκαιρία αυτή θα τονίσουμε και πάλι τα όσα είχαμε επισημάνει από τις στήλες των «ΑΧΝΑΡΙΩΝ», στις εκλογές του 1998, με την ελπίδα πως αυτή τη φορά θα εκπροσωπηθεί οπωσδήποτε το χωριό μας στο διοικητικό συμβούλιο του δήμου Μπιζανίου με ένα τουλάχιστον δημοτικό σύμβουλο.

Είναι γνωστό ότι οι Δημοτικές - Νομαρχιακές εκλογές διαφέρουν από τις βουλευτικές και δεν πρέπει να γίνεται καμιά σύγκριση μαζί τους. Στις πρώτες εκλέγουμε τους τοπικούς άρχοντες από τους οποίους περιμένουμε να προστατεύσουν και να προαγάγουν τα συμφέροντα των τοπικών κοινωνιών. Στις βουλευτικές στέλνουμε στη Βουλή των Ελλήνων τους εκπροσώπους του Έθνους.

Τα πολιτικά κόμματα θα προσπαθήσουν, για μια ακόμη φορά, να δείξουν τη δύναμή τους μέσα από τις εκλογές αυτές του φθινοπώρου. Από αυτές θα βγάλουν συμπεράσματα με στόχο να επιτύχουν κομματικά ωφέλη. Αυτό εμάς δεν μας αφορά άμεσα και δεν πρέπει να μας απασχολεί.

Όπως προαναφέρθηκε στόχος των Μανωλιασσιτών είναι να εκπροσωπηθεί το χωριό μας στο διοικητικό συμβούλιο του δήμου Μπιζανίου και για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός είναι ανάγκη:

1. Να μην γίνουν τα λάθη που έγιναν στις προηγούμενες εκλογές.

2. Οι χωριανοί μας και ιδιαίτερα εκείνοι που θα ασχοληθούν με τα κοινά, να μεθοδεύουν τον τρόπο με τον οποίο θα πετύχουν το στόχο. Η πολιτική τοποθέτηση του καθενός μας δεν έχει θέση σ' αυτές τις εκλογές. Αυτή διχάζει τους πολίτες, ιδιαίτερα στις μικρές κοινωνίες, δεν λύνει τα προβλήματα και δεν προάγει το γενικό συμφέρον του τόπου. «Εν τη ενώσει η ισχύς».

3. Να καταρτισθούν ένας ή και δυο συνδυασμοί, να είναι ακομμάτιστοι και να συμπεριληφθούν στα ψηφοδέλτιά τους άτομα από όλο το πολιτικό φάσμα, τα οποία όμως άτομα να είναι δραστήρια και ικανά για να προστατεύσουν και να προάγουν τα συμφέροντα του χωριού μας.

Τα προβλήματα της Μανωλιάσσης δεν έχουν χρώμα. Δεν είναι πράσινα, μπλε ή κόκκινα. Είναι προβλήματα που ζητάνε λύση για να γίνει πιο άνετη η ζωή των συγχωριανών μας. Αυτά θα τα λύσουν δραστήριοι και ικανοί συγχωριανοί μας τους οποίους εμείς θα εκλέξουμε. Από εμάς εξαρτάται.

Ας προσέξουμε....

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΝ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Η ΚΟΙΜΗΣΗ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Η Κοίμηση της Θεοτόκου είναι το λαμπρότερο γεγονός της ζωής της Παναγίας μας.

«Πάσχα του καθοκαιριού» αποκαλείται στην πρακτική της εκκλησίας μας γιατί εορτάζεται πανηγυρικά. Ο θάνατος αντιμετωπίζεται πανηγυρικά και με θριαμβευτικά άσματα. Η

Κοίμηση της Θεοτόκου είναι το αποκορύφωμα της δόξας, είναι υπόθεση χαράς και ευφροσύνης.

Η Παναγία φεύγει από τα επίγεια όπου δοξάστηκε από τον Αρχάγγελον Γαβριήλ και πορεύεται στα άνω βασίλεια. Οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι αποτελούν την τιμητική συνοδεία. Το όνομα της Παναγίας μένει αθάνατο για να συγκινεί, να ηλεκτηρίζει, να θεί-

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΘΕΣΗ - ΑΠΟΨΗ

Τα τελευταία χρόνια οι Εκκλησιαστικές Επιτροπές με τη δραστηριότητά τους ευαισθητοποιήσαν τον κόσμο και συγκέντρωσαν αρκετά χρήματα, με σκοπό να βοηθήσουν το έργο της εκκλησίας.

Τα έργα είναι χρήσιμα και καλύπτουν μικρές και μεγάλες ανάγκες της κοινωνίας μας. Η αξία ενός έργου δεν εξαρτάται από το μέγεθος ή το ποσό των χρημάτων που θα δαπανηθούν αλλά από την ποιότητα εκτέλεσής του και τις ανάγκες που καλύπτει.

Την ποιοτική εκτέλεση ενός έργου εγγυώνται οι ειδικοί επιστήμονες που εμπλέκονται στα διάφορα στάδια εκτέλεσής του.

Ο καθένας από μας μπορεί να έχει γνώμη για ο,τιδήποτε, αλλά δεν μπορεί και να την επιβάλλει. Με την έκφραση διαφορετικών απόψεων προκύπτει καλύτερο αποτέλεσμα, αρκεί οι αρμόδιοι - υπεύθυνοι να μπορούν να τις συνθέσουν.

Η ολοκλήρωση της οποίας ιδέας από το αν αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί και πως, θα το κρίνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες εφ' όσον πρόκειται για κοινωφελή έργα.

Οι επιτροπές ή τα συμβούλια δεν σημαίνει ότι επειδή έχουν μια μορφή εξουσίας τα ξέρουν όλα και μπορούν να πράττουν αυθαίρετα, παρακάμπτοντας τις νόμιμες διαδικασίες.

Είναι υποχρεωμένοι να ρωτούν, να συμβουλευονται και να εφαρμόζουν τα νόμιμα. Κατ' αυτόν τον τρόπο μας προστατεύουν διαφορετικά αυθαιρετούν.

Η κοινωνία μας έχει θεσπίσει νόμους για την εύρυθμη λειτουργία της και οφείλουμε να υπακούμε σαν νόμιμοι πολίτες. Δρούμε υπεύθυνα και συλλογικά και συμβάλουμε στην προστασία και ανάπτυξη του ατομικού και κοινωνικού βίου όταν πειθαρχούμε στις αρχές που διέπουν την κοινωνία μας.

Δεν έχει κανείς το δικαίωμα να διαταράσσει την ισορροπία και να δηλητηριάσει τη σχέση ανάμεσα στα μέλη μιας κοινωνίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΗ

Ο ΑΡΓΥΡΗΣ ΧΡ. ΖΗΚΟΣ και η ΙΟΥΛΙΑ, έφεραν στον κόσμο ένα αγοράκι.

Να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Ο ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΡ. ΠΑΠΠΑΣ και η ΘΕΟΔΩΡΑ βάπτισαν το γιο τους.

Τα βαπτίσια έγιναν στις 16 Ιουνίου στον Ιερό Ναό Αγ. Βαρβάρας Λυκόβρυσης.

Ανάδοχοι ήταν ο ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΜΠΟΤΗΣ και η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΙΩΤΗ. Και το όνομα αυτού ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ.

• Στις 30 Ιουνίου και στον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλία Χαϊδαρίου, ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΠΑΠΠΑΣ και η ΕΛΕΝΗ βάπτισαν το τρίτο τους παιδί, κοριτσάκι.

Ανάδοχοι ήταν ο ΠΙΣΤΟΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ και η ΧΡΥΣΟΥΛΑ Ε. ΠΑΠΠΑ. Και το όνομα που έδωσαν στη νεοφώτιστη είναι ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

• Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ και η ΧΡΥΣΟΥΛΑ Ε. ΠΑΠΠΑ βάπτισαν το αγοράκι τους. Το μυστήριο τελέστηκε στις 17 Μαρτίου στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας Χαϊδαρίου. Και το όνομα αυτού ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ.

Στους εντυχείς γονείς και παππούδες ευχόμαστε, να ζήσουν σαν τα ψηλά βουνά.

ΓΑΜΟΙ

• Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Κ. ΝΑΚΟΣ εγκατέλειψε την εργένικη ζωή και μπήκε στο σύλλογο των νυμφευμένων.

Στις 6 Μαΐου (δεύτερη μέρα του Πάσχα) χόρεψε το χορό του Ησαΐα μετά της αγαπημένης του ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ.

Το μυστήριο του γάμου τελέστηκε στον Αη-Γιώργη, Πλατεία Πάργης Ιωαννίνων.

• Η ΜΑΡΙΑ κόρη της ΚΡΙΝΟΥΛΑΣ και του ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΝΤΑΦΛΟΥ παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΧΟΛΕΒΑ.

Το μυστήριο τελέστηκε στις 25 Μαΐου στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στην Αγία Παρασκευή Αττικής.

Πολλοί Μανωλιασσίτες και φίλοι των οικογενειών παρέστησαν στο μυστήριο και ένωσαν τις ευχές τους για μια χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

• Στις 22 Ιουνίου 2002 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων ξεκίνησαν τη νέα τους ζωή η ΦΩΤΕΙΝΗ και ο ΧΡΗΣΤΟΣ.

Η Φωτεινή κόρη της ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ και του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ο Χρήστος γιος του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ.

• Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΝΑΚΟΥ κόρη της Παρασκευής και του Λαζάρου και ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ έδεσαν τη ζωή τους με τα δεσμά του γάμου.

Το μυστήριο τελέστηκε στις 2 Ιουνίου στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Ελευσίνας.

• Στις 25 Μαΐου ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΩΤΑΚΗΣ γιος του ΕΥΡΥΣΘΕΝΗ, παντρεύτηκε την ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΑΧΑΝΑΤΖΗ.

Σε όλα τα ζευγάρια ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

...και πολλούς και καλούς απογόνους!

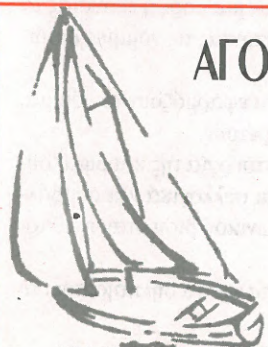
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Στα 88 του χρόνια έφυγε από το μάταιο τούτο κόσμο ο Παναγιώτης Παναγιώτου.

Μετά το θάνατο της γυναίκας του ΜΑΝΘΑΣ τον πήρε ο γιος του Βασίλης στη Γερμανία όπου και άφησε την τελευταία του πνοή.

Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλλει στον Αη-Γιώργη Μανωλιάσας και η ταφή έγινε στην Αγ. Κυριακή.

Στα παιδιά και τα εγγόνια του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (0294) 23356

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΓΟΥΣΗΣ

Στις 10 Ιουνίου έχασε τη μάχη με την επάρατη νόσο ο Βασίλειος Κων/νου Γούσης από τη Μανωλιάσα. Η κηδεία του έγινε στις 11 Ιουνίου στον Ιερό ναό Αγίου Γεωργίου. Εκ μέρους της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του απευθύνθηκαν τα παρακάτω λόγια:

Αγαπητέ Βασίλη, Είναι δικαιολογημένος ο πόνος και τα δάκρυα αυτής της ώρας.

Δεν πονούν και δεν δακρύζουν μόνο οι συγγενείς σου, που χάνουν τον αγαπημένο αδελφό, τον αγαπημένο σύντροφο, το σεβαστό πατέρα και παππού.

Όλοι μας πονούμε και δακρύζουμε, Βασίλη.

Οι συγγενείς σου χάνουν το στήριγμά τους, τον σύμβουλό τους, την ελπίδα τους.

Εμείς οι υπόλοιποι χάνουμε τον ήσυχο, άκακο, καλοσυνάτο και πρόσχατο φίλο μας και συγκωριανό μας. Χάνουμε τον άνθρωπο που δεν ήθελε να ακούει ποτέ κακή κουβέντα για τον συγκωριανό του.

Η εκκλησιαστική επιτροπή χάνει έναν αθόρυβο, εκλεκτό, ακούραστο και υπομονετικό συνεργάτη.

Δεν ξεχνούμε την αμέριστη προσφορά σου όντας μέλος της εκκλησιαστικής Επιτροπής. Δεν ξεχνούμε το ζήλο σου για την Εκκλησία.

Τα δύσκολα χρόνια και οι συνθήκες στη Μανωλιάσα, σου έδωσαν τη δύναμη και το

κουράγιο να νικήσεις για 35 ολόκληρα χρόνια την ξενιτιά, με ένα και μοναδικό στόχο να βοηθήσεις τα δύο παιδιά σου, την Ντίνα και τον Λουκά, να μεγαλώσουν και να τα δεις καταξιωμένα στη ζωή.

Και το πέτυχες, αγαπητέ Βασίλη.

Έχοντας πάντα στο πλευρό σου την αγαπημένη σου Λαμπρινή, κατάφερες να εγκαταλείψεις την άστοργη και ψυχρή Γερμανία και να γυρίσεις στο χωριό σου για να ηρεμήσεις και να απολαύσεις το υπόλοιπο της ζωής σου κοντά στους δικούς σου. Δυστυχώς, αγαπητέ Βασίλη, δεν εξαρτώνται όλα από εμάς.

Ο Θεός, φαίνεται, είδε την καθοσύνη σου, την αγάπη σου, την υπομονή σου, την ανεξικακία σου και προτίμησε να σε πάρει κοντά του, χωρίς ίσως να υπολογίσει τον πόνο των δικών σου, ούτε το κενό που αφήνεις φεύγοντας. Έφυγες νωρίς, Βασίλη.

Εγώ προσωπικά δεν θα μπορέσω να ξεχάσω τη συνεργασία μας στην εκκλησιαστική επιτροπή. Δεν θα ξεχάσω ακόμα και το διάστημα που ήσουν στην Αθήνα με το πρόβλημά σου, το ενδιαφέρον σου για το χωριό, για την εκκλησία και κυρίως για την πορεία της ανέγερσης του καμπαναριού.

Όλοι μας σου αναγνωρίζουμε το ρόλο του πρωτεργάτη στη προσπάθεια ανέγερσης - αναστήλωσης του καμπαναριού. Ήταν τόσο μεγάλος ο πόθος σου, που έμελλε να εξεπληχθείς προχτές το απόγευμα που ήρθα να σε ιδώ. Η πρώτη ερώτησή σου ήταν πώς πάει το καμπανάρι, αν έχω ήδη λεφτά κι αν έ-

χουμε ακόμη προβλήματα.

Σε διαβεβαίωσα ότι προχωράει το χτίσιμο και σύντομα θα το ιδούμε τελειωμένο και πρέπει να είσαι ήσυχος γι' αυτό. Μου είπες, Βασίλη, ότι μόλις συνέλθεις θα βοηθήσεις ακόμη περισσότερα.

Εμείς σ' ευχαριστούμε για το ενδιαφέρον σου.

Εγώ όμως πρέπει να σου ζητήσω συγγνώμη γιατί δεν σου είπα όλη την αλήθεια για τα προβλήματα. Δεν ήθελα να σε στενοχωρήσω.

Σου υποσχόμαστε όλοι ότι θα ολοκληρώσουμε το έργο, ό,τι κι αν γίνει.

Είμαστε όλοι εδώ κοντά σου. Η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα αδέρφια σου, οι συγγενείς σου, οι φίλοι σου, οι χωριανοί σου για να σου πούμε το τελευταίο αντίο, αγαπητέ μας Βασίλη.

Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου, ψυχικό κουράγιο και δύναμη στους δικούς σου, να αντέξουν το μεγάλο πόνο.

Και σε σένα, αγαπητέ Βασίλη, εύχομαι να είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάζει.

Αιωνία σου η μνήμη, αξέχαστε φίλε Βασίλη! Όρα σου καλή!

ΗΛΙΑΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Ζητάμε συγγνώμη από την οικογένεια του Ηλ. Κ. Μπέλλου γιατί από λάθος δε δημοσιεύτηκε η φωτογραφία του.

ΠΑΠΠΑ ΧΡΥΣΗ

Στις 2 Μαΐου 2002 και σε ηλικία 83 ετών έφυγε από κοντά μας η ΧΡΥΣΗ Γ. ΠΑΠΠΑ. Αιωνία αυτής η μνήμη.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στα παιδιά της και τα εγγόνια της.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΓΙΩΤΗ

Στις 25 Ιουνίου πέθανε στο Επισκοπικό, σε ηλικία 71 ετών η ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΓΙΩΤΗ.

Στους δικούς της εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΟΥΡΑΝΙΑ Ν. ΚΟΛΙΟΥ

Σε ηλικία 91 ετών έφυγε για την άλλη ζωή την ουράνια, η ΟΥΡΑΝΙΑ Ν. ΚΟΛΙΟΥ.

Τα τελευταία χρόνια υπέφερε από τα προβλήματα υγείας της. Δεν άντεξε και άφησε την τελευταία της πνοή στις 26 Ιουνίου. Τώρα ξεκουράζεται κοντά στον Κυρ-Νίκο και στον αγαπημένο της γιο τον ΑΠΟΣΤΟΛΟ. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Μανωλιάσας που σε σκεπάζει κυρά-Ουράνια.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στα παιδιά της και τα εγγόνια της.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Κ.
ΓΙΩΤΑΚΗ

προσέφερε το ποσό των 100 Ε στον Προφήτη Ηλία αντί για στεφάνι στη μνήμη του κουμπάρου τους ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΓΟΥΣΗ που τόσο πρόωρα έφυγε από κοντά μας. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Μανωλιάσας που τον σκεπάζει, θα τον θυμόμαστε για πάντα.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα

Τ.Κ. 10431

ΙΔΡΥΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

(Φε βρουάριος 1993)

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές,

συνεργασίες κ.λπ.

να στέλνονται στις

διευθύνσεις:

α) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Ρήγα Φεραίου 41

Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα

Τηλ. 8944405

β) ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ

Θηβών 3 Τ.Κ. 12461

ΤΗΛ.: 5983842

Fax: 2915967

Ετήσια συνδρομή

Μέλους: 3 ΕΥΡΩ

Εσωτερικού: 10 ΕΥΡΩ

Εξωτερικού: 15 ΕΥΡΩ

Δ Δ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Κ Α

Το καλαμπόκι (αραποσίτι)

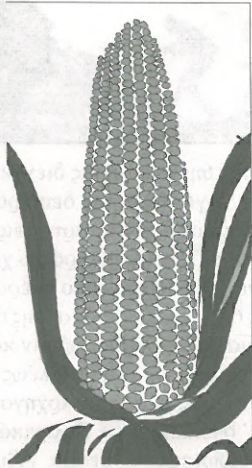
Κατά τα τέλ' Μάρτ' αρχινάει και χλουτζ' η γη καθαρίζουμε τα χουράφια από τα ξερά καλάμια, τα βάρια, τ' πέτραις κι τα οργώνουμε.

Πριν απ' τ' πασχαλιά μια ή δύο βδομάδες 'τοιμάζουμε τα ζγάλετρα δηλαδή τ' αλέτ' του ζ'γό, ο τ' ζεύλις, τα σχοινιά του κλειδί, του νυί κι πααίνουμε για όργωμα.

Προυνό - προυνό παίρνουμε τα «ζγάλετρα» τα βόδια μι τ' τριχιές, νιρό, φαί, ψωμί κι πηγαίνουμε στου χουράφ'.

Ταίζουμε πρώτα τα βόδια μέχρι να ξειδρώσ' κι βάνουμε τα σγάλετρα στου λάκου απ' θέλουμε ν' αρχίσουμε τον όργωμα. Κατά τ' εφτά του προύι κατράμι λίγου τα βόδια, κάνουμε τον σταυρό μας κι αρχινάμι. Κ'τά τ' δέκα η ώρα σταματάμι για του **κολάτσισμα**. Μια πυρομάδα με λίγο τυρί και σκόρδο φτάν'.

Οταν αν' βεί ου ήλιους ψ'λά και ζυγιάσουμε τ' μέρα στα δυο σταματάμι για το μισημεριανό φαί κι να ξαποστάσουμε. Στα βόδια ρίχνουμε κι μια αγκαλιά καλαμιές. Ξανά ζεύουμε τα βόδια, τα βάζουμε δηλαδή αυτά ένα απού δω κι τ' άλλο από κει στ' αλέτ' τ' βάνουμε κι τον ζ'γό στου λαϊμό, δένουμε κι τ' ζεύλις κι συνεχάμι. Οταν τελειώσ' τ' όργωμα κι είναι ακόμα μέρα ξεζεύουμε

τα βόδια κι τ' αφήνουμε λίγου να βουσκίσ' κι να ξειδρώσ'.

Μαζεύουμε τα μπαγάζια μας κι βασιλέμ' ηλιού πέρνουμε τον δρόμου πίσω για του σπιτ'.

Τα βόδια μπαίν' στου παχνί για να φαν χουράτ' κι μεϊς αράζουμε δίπλα σ' αγουνίστρα για ζεστό φαί και κουβέντα μι τ' φαμίλια. Τσ' αλεις μέρις μαζώνουμε τ' άκρις, σκάβουμε δηλαδή όπου δεν έπιανι του νυί κι σπάμι τ' σβώλους, βαράμι στ' μπλάνες κι του χουράφ'.

είνι έτ'μο για σπαρμό.

Του ιδιου γίνιτι κι ου σπαραρμό. Στου σπαρμό έχουμε και τον σποριάη που ρίχνει το σπόρο στο σημείο που το νυί ανοίγει το χώμα. Το ένα σπρι από τ' άλλο πρέπ' νάνι κοντά είκοσ' πόντ'ς. Ρίχνουμε κι πεταχτό σπρι για να μην είν' αραϊό. Μαζί μι του καλαμπόκι σπέρουμε κι φασόλια, ρυβίθια και κολοκυθιές. Ου σπόρος πρέπ' νάνι καλός καί όχι ζούφιος.

Καλό είνι να μη βρέξ' αμέσου μετ' το σπαρμό και κοριάσει του χωράφ'. Αμα βρέξ' του χωράφ' κοριάζει κι του καλαμπόκ' δυσκολενιτι να φυτρώσ. Μακάρ' Θεέμ' να κρατήσ' μέχρι να φυτρώσ' του σπρι.

Στο επόμενο φύλλο αν ευκηρείτι κι θέλητι θα μαζέψουμε κι στάχνα. Για τον ξέφλου έχουμι καιρό.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΚΥΝΗΓΙ

Συγκωριανός μας μου αφηγήθηκε την πιο κάτω ιστορία:

Στα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας ο ΧΑΦΟΥΖΙ ήταν ο αφέντης της Μανωλιάσσας. Αυτός, όπως έχουμε γράψει και σε προηγούμενο φύλλο των «Αχναρών» εισέπραττε τους φόρους από τους χωριανούς μας και ήταν υπεύθυνος και υπόλογος απέναντι στις Τουρκικές Αρχές των Ιωαννίνων για ό,τι είχε σχέση με τη Μανωλιάσσα.

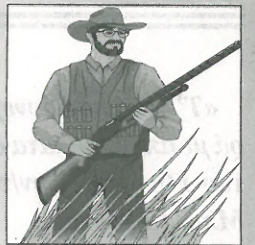
Κάποτε θέλησε να βγει στο χωριό μας για να κυνηγήσει μαζί με ένα φίλο του. Από βραδύς ειδοποίησε τον τότε δάσκαλο Θωμά ΓΙΩΤΑΚΗ, που αργότερα έγινε παπάς (παπα-Θωμάς) να τον περιμένει το πρωί της επομένης μέρας για να πάνε για κυνήγι.

Το αντάμωμα έγινε στο «Εικόνισμα». Ο Χαφούζι με τον φίλο του είχαν μαζί τους δυο πολύ καλή κυνηγόσκυλα, δυο δίκανα και ακόμα ένα παλιό μονόκανο όπλο. Στο σημείο της σμίξης έδωσαν το μονόκανο όπλο στο Θωμά Γιωτάκη, γιατί δεν είχε δικό του και στη μάντρα του Τάσου Μπέληλου έβησαν τα σκυλιά και άρχισε το κυνήγι.

Μετά από λίγη ώρα τα σκυλιά «πέταξαν» ένα λαγό. Ο Χαφούζι τον τουφέκισε δυο φορές και άηλες τόσες ο φίλος του χωρίς να τον σκοτώσουν. Τελευταίος τουφέκισε το λαγό ο Θωμάς Γιωτάκης και τον σκότωσε. Ο Χαφούζι με τον φίλο του στενοχωρήθηκαν πολύ όχι γιατί δεν σκότωσαν το λαό αληθινο γιατί τον σκότωσε ο Γιωτάκης.

Σταμάτησαν το κυνήγι και από αγανάκτηση έσπασαν και τα δυο δίκανα στη μάντρα του Τάσου Μπέληλου. Ακόμα δεν δέχτηκαν να πάρουν το λαγό που τους έδινε ο Θωμάς Γιωτάκης.

Το γεγονός μαρτυρεί ότι οι Ελληνες σημάδευαν και σημαδεύουν καλύτερα από τους Τούρκους όταν και όπου χρειάζεται...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΝ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

γει, να παρηγορεί, να σώζει με την Κοίμηση της Παναγίας. Οι πύλεις του ουρανού άνοιξαν και μεϊς δεν πενθούμε αληθινα γιορτάζουμε πανηγυρικά με θριαμβευτικά άσματα. Ας γιορτάσουμε το Πάσχα του καλοκαιριού κι ας αποτελέσει η μεγάλη αυτή γιορτή την αφορμή για τη δική μας χαρά και ήυτρωση.

Η στήλη των συνδρομητών

Πλήρωσαν τη συνδρομή τους για το 2002.

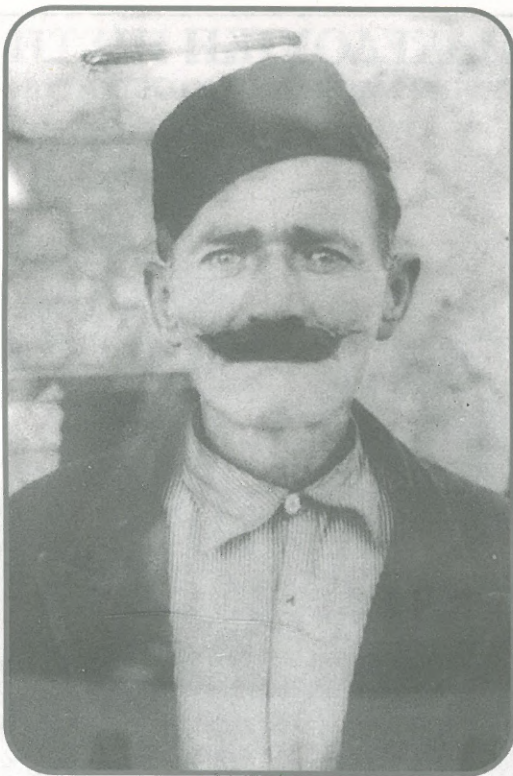
ΚΟΛΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε.
ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ
(ΚΟΠΑΝΗ)
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΛΙΟΝΤΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Κ.

ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι.
ΝΑΚΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
(ΚΟΠΑΝΗ)
ΙΣΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤ.
ΧΡΟΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Στο προηγούμενο φύλλο παραδείψαμε να γράψουμε την προσφορά του ΗΛΙΑ ΛΙΟΝΤΟΥ 30ε στην εκδήλωση κοπής της πίτας.

Ματιές στο παρελθόν

Μανωλιασοίτικες αναμνήσεις

Δημήτριος Μπέλλος

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά:
Θεοδοτοκλής Ι. Παππάς, Χαρίσης Νίκος,
Ναπολέων Ε. Μπέλλος, Ιωάννης,
Αλέξανδρος Ε. Δημητρίου,
Βασίλειος Γ. Παππάς, Παναγιώτης Γ.
Γούσης, Γεώργιος Ίσκος, ,
Παύλος Π. Παναγιώτου,
Ευάγγελος Π. Τζίμας,
Βασίλειος Π. Παναγιώτου και
Θωμάς Β. Ντάφλος.

Στιγμιότυπο από τις εκδηλώσεις για τη λήξη της σχολικής χρονιάς. Φωτογραφία από το αρχείο του δασκάλου Γ. Γούσια.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΑΣΑΝΣΕΡ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

Λεωφόρου 2 - Σεπόδια 10445 - Αθήνα
Τηλ.: 010-8830942

καφέ - μονικό μελεδοπουλε

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 -
ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
ΤΗΛ. 5560418

ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ
του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μονοπωλίο

PAPPAS
OIL
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΠΟΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ
- ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ
- ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ
53.16.444

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9330786

bello
PATISSERIE

ΙΣΤΟΡΙΑ

«Τ'αχνάρια» συνεχίζουν τη δημοσίευση ιστορικών στοιχείων για τη Μανωλιάσσα αυτή τη φορά με αποσπάσματα από το βιβλίο Γεωργίου Ν. Γάκη οπλίτου ανήκοντος εις την 4ην Μεραρχίαν του 11ου Πεζ. Συν/τος εξ του 6ου Λόχου. (Το υλικό μάς έστειλε ο Δήμαρχος Μπιζανίου κ. Δ. Μπαλτογιάννης).

Εν τούτοις εκατέρωθωσα, κι αρχίζω να σου γράφω
Κι από την στενοχώρια σου πλέον να σ' απαλλάξω
Σου γράφω απ' ταις ρεματιαίς, απ' όρη χιονισμένα.
Εις όλον το διάστημα, τι έχω παθημένα
Να δης και συ και να χαρής και νάχης την ελπίδα
Οτι ο γνιός σου πολεμά για Πίστιν για Πατρίδα
Για την Πατρίδα πολεμά ως ότου ν' αποθάνη
Κι ως ότου φθάση νικητής το τρομερό Μπιζάνι
Τι το Μπιζάνι έγγεινεν φρούριο ξακουσμένον
Ο Γκόλτο-Πασσάς ο Γερμανός το έχει χωρωμένον.
Ενας λοφίσκος στρογγυλός, είναι σε πεδιάδα.
Εχει την λίμνην δίπλα του δεσπόζει την κοιλάδα
Με σύρματα αγκαθωτά είναι περιφραγμένο
Είναι και άλλα φρούρια, Γαστρίτσα, Αγιο Νικόλα
Κι αυτά τα όμοια σχεδόν, με πλείστα πυροβόλα
Αλλά να ιδούμε και ημείς τι λέγει ο Στρατηγός μας
Ο μέλλων Βασιλέας μας και νυν Διάδοχος μας
Καθήμεθα αμυντικοί αντίκρυ στο Μπιζάνι
Και κάθε βράδυ ο εχθρός επίθεσιν μας κάνει
Τέλος τον αποκρούομεν δι' ηρωισμών και κόπων
Αμέσως ως αρχίζουν οι κεραυνοί των όπλων
Αλλ' ο Εσάτ αμύνεται ελπίζει να νικήση
Και με Ελληνικόν στρατόν, θέλει να πολεμήση
Εχει στρατόν αριθμητόν μα τον μαστίζει η πείνα
Επίσης κρύο και βροχή κι άλλα πολλά απ' εκείνα
Εχομεν βάσανα και 'μεις ως πόλεμος που είναι
Μα τα δικά μας τίποτα, μπροστά σ' αυτών δεν είναι
Εργάζονται νυχθημερόν για μας πολαίς κοπέλλαις
Και φτιάχνουμε για τον στρατόν ζωνάρια και φανέλλες
Επίσης έχομεν πολλούς να αγαπούν Πατρίδα
Οπου δωρίζουν στον στρατόν ρούμι, κονιάκ, σταφίδα
Να πίνωμεν κάθε πρωί όταν θα σηκωθούμε
Να πάρωμε τα όπλα μας και στην γραμμήν να μπούμε
Και γάντια 'κόμη στείλανε δια να τα φορούμε
Δια να μη κρυώνωμεν πολύ τα όπλα όταν βαστούμε
Τέλος θ' αφίσω τον στρατόν τα δώρα, τας μερίδας
Γιατ' ίσως να τα είδατε εις τας εφημερίδας
Και θα σου γράψω μάνα μου (στο όνομα του Κυρίου)
Πως έγγεινε η επίθεσις επτά Ιανουαρίου
Τοποθετούν στρατηγικώς εξήντα πυροβόλα
Κι αρχίζουν για να βάλωσι εις το Μπιζάνι όλα
Πέφτουν οβίδες σαν βροχή εις το Μπιζάνι απάνω
Πέφτουν μα όμως δυστυχώς (τίποτα δεν του κάνουν)
Αρχίζουν και τα Μάλινχερ βουίζουν τα λαγκάδια
Και κάθε ράχη στρώνεται χιλιάδες παλληκάρια
Αρχίζει σ' όλην την γραμμήν μία λυσσώδης μάχη
Ως ότου καταλάβομεν μόνον την Αητοράχη
Την επομένην ήρχισε να βρέχει να χιονίζει
Αλλ' η ένδοξος σημαία μας στα όρη κυματίζει
Ερχεται ευθύς διαταγή από το Στρατηγείον
Να μείνη όλος ο στρατός σ' αμυντικόν σημείον
Ως ότου τα κατάλληλα μέτρα ληφθούν για όλα
Προ πάντων για να φέρουνε και άλλα πυροβόλα
Επίσης το μηχανικόν μ' όλα τα εργαλεία
Απάνω εις τ' απότομα βουνά φτιάχνει πυροβολεία
Φτιάχνει δρόμους αμαξιτούς με κρύα και με χιόνια
Να βγάλουμε στο δεξιόν τα πεδινά κανόνια
Μόλις τα τοποθέτησαν, το τρομερόν Μπιζάνι
Ευθύς τα αντελήφθηκε κι αρχίζει να τους βάνη
Φωνάζουν οι αξιωματικοί, φωνάζουν οι λοχίοι
Να βάλουν όλαι πυρ ταχύ αι πυροβολαρχίαι
Οβίδες φέρτε γρήγορα εις τα πυροβολεία
Τι το Μπιζάνι μας κτυπά απ' όλα τα σημεία
Κάθε εσπέραν έχομεν κανόνι και ντουφέκι
όπως την βαρυχειμωνιά πέφτει τ' αστροπελέκι
Και τούτο επιήρκεσεν πλέον από τον μήνα
Ως ότου ετοιμάσθηκε του τύραννου (το μνημά)
Αμ' έφθασε ο Διάδοχος ο Μέγας Στρατηγός μας
Οπου τον περιέμενεν ο ένδοξος στρατός μας

Στας 16 την Κυριακήν μηνός Φεβρουαρίου
Απεφασίσθη επίθεσις με την βουλήν Κυρίου
Την επομένην ήρχισαν πρωί ομοβρονταί
Κι απ' την Κανέτα βάλλουσι αι πυροβολαρχίαι
Τόσες οβίδες πήγανε απάνω στο Μπιζάνι
Οποιοι το βλέπει από μακριά ηφάιστειον το κάνει.
Στρατός μετακινήθηκε από το δεξιόν μας
Κι εστάλη προς ενίσχυσιν εις το αριστερόν μας.
Αυτό ήτο στρατήγημα του Μέγα Στρατηλάτη
Οπως το εκατόρθωσε και νίκησε μ' απάτη
Εδόθηκε το σύνθημα εις τας δέκα εννέα
Μάλινχερ και πυροβόλα ν' αρχίσουν πυρ γενναία.
Ο «Τόμαρος» αντιλαλεί των κανονιών τους ήχους
Και χαίρεται που συντρίψαν του Μπιζανίου τους τοίχους
Στο πεζικόν 11ον οφείλεται η νίκη
Η τόσον ολιγόωρος πράγματι είναι φρίκη
Από Αρκάδας σύγκειται που πήραν πολυβόλα
Και δει το 1ον τάγμα του τον Αγιον Νικόλα
Η ώρα είναι 12 σχεδόν το μεσημέρι
Ως τότε εβαστίχθηκε το τουρκικόν ασκέρι
Κι εβγήκε απ' τα προχώματα στα Γιάννενα να πάη
Οπλα, φυσίγγια, γυλιούς, στον δρόμον τα πετάη
Επίσης και το φρούριον το τρομερόν Μπιζάνι
Εσίγησεν, κ' εκάθητο σκέπτεται τι να κάνει
Διότι το εκύκλωσαν εύζωνοι με την λόγχην
Και ο Εσάτ ευρίσκειται «στου ποταμού την όχθην»
Την επομένην το πρωί στέλνει στο Στρατηγό μας
Πως το Μπιζάνι σήμερον λογίζεται δικό μας
Τριάντα χιλιάδες είμεθα εκτός των πυροβόλων
Κι όλοι παραδιδόμεθα στω Νικητή «άνευ όρων»
Και τότε ο στρατηλάτης μας στα Γιάννενα πηγαίνει
Κι από τα χέρια του Εσάτ το ξίφος του το πέρνει
Μόνος του το παρέδωκε το ξίφος του ο καυμένος
Ωσάν γενναίος Στρατηγός, αλλ' όμως ηττημένος
Τα βάσανά μου μάνα μου σώθηκαν πειά καυμένη
Και όλοι περιμένουμε ειρήνην για να γένη
Για νάλθωμεν στα σπήτια μας ίνα ξεκουρασθούμε
Γιατί εχθρόν δεν έχομεν πλέον να πολεμούμε
Και ποιος να ξέρη μάνα μου πως ήσαν κι άλλα ακόμη
Και ότι όλα οφείλονται στις «σύμμαχον» την γνώμη.

Γεώργιος Ν. Γάκης (οπλίτης)

Την 26ην Φεβρουαρίου διετάρχησαν άπασαι αι εν Ηπειρώ
ευρισκόμεναι μεραρχίαι να αναχωρήσωσιν επιβιβαζόμεναι
των διαφόρων ατμοπλοίων η μεν 1η και 6η εις λιμένα Πρεβέ-
ξης η δε 2α εις τον λιμένα αγ. Σαραντα κατευθυνόμεναι εις
Θεσσαλονίκην. Πρώτη ανεχώρησεν εξ Ιωαννίνων η 6η ήτις
διένυσεν πενήντημερον πεζοπορείαν, μέχρι Πρεβέξης και εκεί-
θεν επιβιβασθείσα ανεχώρησεν. Κατόπιν η 2α μετά της 1ης αί-
τινες, η μεν πρώτη εξ αυτών ανεχώρησεν, μέσω Αργυροκά-
στρου δια αγ. Σαραντα η δε δευτέρα διανύουσα την ιδίαν πο-

ρείαν της 6ης μεραρχίας διενυκτέρευσεν την πρώτην ημέραν
εις Εμίν Αγά Χάνι, την δευτέραν εις Κεράσοβον, την τρίτην
εις Φιλιπιάδα την τετάρτην εις Λούρον, και την πέμπτην έ-
ξωθεν της Πρεβέξης παρά τω χωρίω Φλάμπουρον· ένθα πα-
ρέμεινεν εκεί σχεδόν δύο ημέρας αναμένουσα την αναχώρη-
σιν της 6ης μεραρχίας. Εκεί της ανηγγέλητο απαίσιον ανοσι-
σύργημα όπερ έλαβεν χώραν κατά του ιερού προσώπου της
Α.Μ. του αιμνήστου Βασιλέως Γεωργίου του Α' δι' ου εστέ-
ρησεν πάντας ημάς του Αρχηγού μας εις στιγμάς κρισιμοτά-
τας, δι' ολόκληρον το Ελληνικόν γέννος. Ο στρατός παρου-
σιάζει πρωτοφανές θέαμα. Αξιωματικοί και στρατιώται τε-
θλιμένοι σχολιάζουσιν την θλιβεράν είδησις ποικιλοτρόπως.
Την επομένην, ολόκληρος η μεραρχία ανεχώρησεν και φθά-
σασα έξωθεν της Πρεβέξης εκατασκήνωσεν. Απαντα τα κα-
ταστήματα της πόλεως κεκλεισμένα έχουν ανηοτημένας μεσι-
στίνους σημαίας. Εκεί παρέμεινεν η μεραρχία περί τας 4 ημέ-
ρας αναμένουσα την επιστροφήν των ατμοπλοίων, άτινα είχαν
μεταφέρει την 6ην εις Θεσσαλονίκην. Επιστρέφοντα δε τα α-
τμόπλοια εις τον λιμένα Πρεβέξης ήρχισεν η επιβίβασις των
συνταγμάτων. Ληξάσης πλέον της επιβίβασεως απέπλευσαν
εκ του λιμένος τα διάφορα ατμόπλοια παρακολουθούμενα υ-
πό του θωρηκτού Ψαρά και δύο αντιτορπιλικών μήπως κατά
τον πλουν τα συναντήση το περιπλανώμενον Τουρκικόν θω-
ρηκτόν Χαμηδιέ, κατέπλευσαν εις τον λιμένα Πειραιώς ένθα
απεβιβάσθη ολόκληρος η μεραρχία και εκείθεν ανεχώρησεν
δια Αθήνας όπως αποδώση τας κεκανονισμένας στρατιωτι-
κάς τιμάς καθ' ην ημέρα επρόκειτο να γείνη η κηδεία Του δο-
λοφονηθέντος Ανακτος. Την 6μ.μ. ώρ. ανεχώρησεν εκ Πει-
ραιώς και την 7 εσπερινήν έφθασεν εις Αθήνας ένθα διερχο-
μένη την πλατείαν της Ομονοίας με όπλα (υπό μάλης) διασχί-
ζουσα το ζητωκραυγάζον και χειροκροτήσαν αυτήν πλήθος, ε-
ξήλθεν της πόλεως και κατεσκήνωσεν παρά το Πολύγωνον α-
πέναντι του Εφηβείου των φυλακών Αβέρωφ. Η 20η Μαρτίου
ωρίσθη ημέρα δι' ης επρόκειτο· να κηδευθή το Σκήνωμα Του
αημνήστου βασιλέως. Πάντα τα ευρισκόμενα εν Αθήναις
στρατιωτικά σώματα είναι εις κίνησιν. Οι διαμένοντες εκεί
κληρωτοί του 1912 εισίν παρατεταγμένοι από της Μητροπόλε-
ως μέχρι του σιδηροδρομικού σταθμού Λαρίσσης.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Γεώργιος Ν. Γάκης (οπλίτης)

EXCLUSIVE
KOMMΩΣΕΙΣ
Ωρες λειτουργίας:
Δευτέρα: 13:00-21:00
Τρίτη-Παρασκευή: 10:00-21:00
Σάββατο: 9:00-16:00
ΓΕΡΑΚΑΡΗ 1 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
ΤΗΛ. 71516

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 30, ΠΕΙΡΑΙΑΣ • ΤΗΛ.: 4180761

Δόμηση εσωτερικού χώρου
Γυψοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ
Δουρούτης 2 Ιωάννινα
Τηλ. 68202 - Κιν. 093 - 2323510

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ
Το στέκι
για καλοφαναδες
Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθύναν στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον
ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ
ΨΗΤΟΠΟΛΕΙΣ
ΓΙΩΤΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
& ΣΙΑ
ΠΛ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ,
ΡΑΦΗΝΑ
ΤΗΛ.: (0294) 23569

Συνέχεια από το προηγούμενο

Η καρακάξα δεν είναι και τόσο ξεθαρρεμένη με τους ανθρώπους, όπως η γκαίφη. Είναι πολύ φοβητσιάρη. Προτιμάει τα χωράφια και την εξοχή, γιατί και πιο ήσυχη είναι αυτού, αλλά και πιο καλή βγαίνει το μεροδούλι της. Βρίσκει εκεί περισσότερα σκουλήκια και σκαθάρια, περισσότερα σπρωτικά, αλλά και περισσότερα ξένα αυγά. Είναι σκληρή δώκτρια των αλλήλων πουλιών, των ωδικών, των οποίων ρημάζει κυριολεκτικά τις φωλιές. Όσες καρακάξες πρέπει να κάνουν το «Διός άγγελλον» (2) στις γιαννιώτισσες και είναι αναγκασμένες να ζουν στην πόλη, δεν κτίζουν ποτέ τη φωλιά τους στις αστράχτες και τα τοβάνια των παλιών γιαννιώτικων σπιτιών, όπως οι γκαίφες, αλλά στην κορυφή καμμιός θεύκας, εκεί γύρω στα μπουστάνια, ή καμμιός φτελιός, έξω από τη πόλη. Όλα κι όλα. Η καρακάξα δεν έχει την κουταμάρα της γκαίφας και προτιμάει να παλεύει με τα στοιχεία της φύσεως εκεί στην κορυφή, παρά να ιδεί τα παιδιά της στις γιαννιώτικες αυλές, με κομμένα τα φτερά, να τα τυραγνούν, να τα «τξελλιατεύουν» τα γιαννιωτάκια. Γι' αυτό, ενώ εξημερωμένες γκαίφες βρίσκεις στα Γιάννινα σε πολλή χέρια, καρακάξα δεν θα ιδείς καμμιά. Ούτε κι απόχτησα ποτέ μου, εκτός από μι αμπαλασμάκι, δώρο φιλικό, που διατηρώ στην Αθήνα, έτσι για τον καημό της Δωδώνης.

Άμα ιδής φωλιά σε θεύκα ή φτελιό μη ρωτάς να μάθεις τί νος πουλιού είναι. Κανένα άλλο πουλί εκτός από την καρακάξα δε χτίζει τόσο ψηλά, εκεί που είναι αδύνατο να σκαρφαλώσουν τα παιδιά (3). Και τι φωλιά περίτεχνη και περιποιημένη! Ως και με στέγη τη σκεπάζει, για να μην υπάρχει φόβος να της αρπάξουν τα μικρά, τα άλλα αρπακτικά. Μόνο μια τρύπα, αφήνει πλάγι, για να μπαίνουν βγαίνουν. Γεννάει 4-5 αυγά, από τα οποία βγαίνουν, πολύ σύντομα μάλιστα, σε 15 μέρες, τα «καρκαζόπ'η» ής και βιάζεται η μάννα γιατί έχει και προφητικά καθήκοντα. Τ' αγαπάει δε πολύ τα παιδιά της, όπως αγαπάει πολύ και το ταίρι της. Γι' αυτό και «κλαίει και δύρεται» επί ημέρες και δεν ξεμακραίνει από τον τόπο του σκοτωμού του. Είναι πολύ θρηνητικό το κλάμα της και πολύ συγκινητικό το πένθος της.

Η καρακάξα όταν την πιάνουν μικρή, συνηθίζει κοντά στον άνθρωπο, σαν την γκαίφη, και μαθαίνει ένα σωρό διασκεδαστικά πράγματα, όπως όσα τα κορακοειδή, ανάμεσα στα οποία και η Κίσα, η συγγενισσά τους. Μου διηγήθηκαν ότι υπάρχει σήμερα σ' ένα καφενείο των Πατρών μία καρακάξα (ή γκαίφη), που τη δίδαξε ο αφεντικός της και κάνει... τη ζητιάνα. Γυρίζει στα τραπέζια και ζητιανεύει χιλιάδικα. Βάζει το χιλιάδικο στο στόμα, κι όταν, για να γελάσουν μαζί της, της δώκουν και δεύτερο, αυτό το πιάνει με το πόδι και τρέχει γρήγορα-γρήγορα στον καταστηματορμή. Στο βάθος του αστείου αυτού βλέπουμε το ένστικτο της αρπαγής, το ένστικτο της κλοπής και της κρυψώνας.

Κάποτε το ένστικτο αυτό της καρακάξας έγινε αιτία, όπως διάβασα, να διαλυθεί ένα συνοικέσιο. Ήταν δυο αρραβωνισμένοι, που αγαπιόντουσαν πολύ. Μια μέρα ο μνηστήρ ήτο στο σπίτι της μνηστής και θέλοντας να πλύνει τα χέρια του για να καθίσει στο γεύμα, ακούμπησε κάπου πρόχειρα το δαχτυλίδι του, οικογενειακό κειμήλιο. Η καρακάξα, που είχαν εκεί, το είδε και με τρόπο το «σουφρώσε» και το πήγε στην κρυψώνα της. Δεν την είδε κανένας. Ο μνηστήρ απέδωσε την κλοπή στην μνηστή και στους δικούς της, έφυγε ταραγμένος, διέκοψε τις σχέσεις και στο τέλος ανχώρησε για χώρες μακρινές. Πέρασαν 25 ολόκληρα χρόνια, γέροσαν και οι δυο ανύπαντροι και μόλις τότε κατόρθωσε η μνηστή διαβάζοντας γι' αυτόν κάτι στις εφημερίδες, να τον ανακαλύψει, να του γράψει και να του εξηγήσει τι είχε συμβεί και να ανασυνδεθούν ηλικιωμένοι και οι δυο. Λίγο μετά την διακοπή των σχέσεων, παρακολούθησαν στο σπίτι της μνηστής την κακή αυτή συνήθεια της καρακάξας και ανακάλυψαν την κρυψώνα. Εκεί βρήκαν διάφορα κλεμμένα και ανάμεσα σ' αυτά και το δαχτυλίδι του μνηστήρος.

Η καρακάξα ως μάντισσα

Πολλές είναι οι μαρτυρίες των αρχαίων για πουλιά προφητικά, για «μαντικά όρνεα», όπως τα έλεγαν, που προεφίτευαν στους ανθρώπους τα ευχάριστα ή τα δυσάρεστα, τα «μαντάτα», τα ποθούμενα ή τα απευχόμενα του βίου, του βίου αυτού του σπαρμένου με πόνο, που μόνο ο ευσηπλικός χρόνος μπορεί και βαρυσάμνει, και η ελπίδα για καλύτερη ζωή μπορεί να μαλακώσει. Και τα προέλεγαν, είτε με τον τρόπο που πετούσαν (πέταμε προς ανατολές π.χ. εσήμαινε ευτυχία, προς δυμάς δυστυχία κ.ο.κ.), είτε με τη φωνή τους, τους «κρωγμούς».

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Η ΚΑΡΑΚΑΞΑ

Για τη μαντική του είδους αυτού, την οιωνοσκοπία (4) γράφοντας ο Πλούταρχος, που πίστευε αδίστακτα, σαν μύστης που ήτο ότι η θέληση του Θεού φανερώονταν και με τη φωνή των πτηνών αναφέρει στην ωραία πραγματεία του «Περί των εκελοϊπότων Χρηστηρίων» ρητά, ότι λαμβάνουν μέρος στη μαντική αυτή και οι κόρακες. «Αλλ' εμείς πιστεύομε, γράφει, ότι ο Θεός εκδηλώνοντας τη θέλησή του μεταχειρίζεται και τους ερωδιούς και τους τροχίλους και τους κόρακες κρώζοντας». Ο κόρακας και στην Ήπειρο θεωρείται ότι προαγγέλλει θάνατο με τη φωνή του. Γι' αυτό και η δημοτική μούσα ψάλλει:

Τ' έχεις καύμενε κόρακα, πού σκούζεις και βρυχίσσαι;
Μήνα διψάς για γαίματα, μήνα πεινάς για ήσσια; (5)

Με τη λέξη «κόρακας» ο Πλούταρχος εννοεί, βέβαια, τα γνωστά και σ' εμάς σήμερα κοράκια, όχι όμως και την καρακάξα, που ανήκει, όπως είδαμε και αυτή στην οικογένεια των κορακοειδών.

Αλλά γι' αυτή πρέπει να ανατρέξουμε στον Ηρόδοτο, στον «πατέρα της ιστορίας». Ο Ηρόδοτος επεσεύχθηκε το Μαντείο των Θηβών, της Αιγύπτου καθώς και το Μαντείο της Δωδώνης. Στο τελευταίο βρήκε, γράφει, τρεις μάντισσες.

Την Προμένεια, που ήταν «η πρεσβυτάτη», την Τιμαρέτη και τη Νικάνδρη, τη «νεωτάτη». Οι ιέρειες αυτές του είπαν, ότι, κατά παλαιότητα παράδοσι, «δύο πελειάδες μέλαιναν» πέταξαν από τις θήβες της Αιγύπτου. Και η μεν μία πήγε στη Λιβύη (όπου και κτίστηκε το Μαντείο του Άμμωνος Διός), η δε άλλη ήρθε στη Δωδώνη, όπου κάθισε επάνω σε φηγό, (βαλαντιδί) (6) τους μίλησε με ανθρώπινη φωνή και τους είπε ότι πρέπει να κτισθεί Μαντείο του Διός. Οι «επικώριοι», που άκουσαν τα λόγια αυτά του πουλιού, τα θεώρησαν ότι ήταν θεία λόγια και έκτισαν εκεί το Μαντείο. Τη διήγησι αυτή των ιερειών, προσθέτει ο Ηρόδοτος, την επεβεβαίωσαν και οι άλλοι Δωδωναίοι (7).

Ο Ηρόδοτος μη πιστεύοντας ότι ήταν πουλί η πέλεια, παραδέχεται την άλλη εκδοχή, που την άκουσε στο Μαντείο των Θηβών. Εκεί οι ιερείς του είπαν ότι κάποτε Φοίνικες έκλειψαν δύο ιέρειες του Μαντείου και τις πούλησαν τη

μία στη Λιβύη και την άλλη στην Ήπειρο, στους Θεσπρωτούς. Φρονεί ότι αυτή είναι εκείνη που συνεβούλευσε τους Δωδωναίους να κτίσουν το Μαντείο του Διός. «Μου φαίνεται δε, λέγει, ότι τις γυναίκες τις είπαν πελειάδες, γιατί ήταν βάββαρες (την γλώσσα) και φαίνονταν στους Δωδωναίους ότι μιλούσαν το ίδιο όπως και τα πτηνά (δηλ. ακατανόητα). Το ότι δε την χαρακτήριζαν ως μέλαιναν αυτό σημαίνει, λέγει, ότι ήτο γυναίκα Αιγυπτία (2)».

1. Χαρακάξα, καρακάξα. Το δεύτερο ρ αποβλήεται για ανομοίωσι επειδή προηγείται άλλο ρ της η. χαρά.

2. Ο κύρκος, ο κίληρος των Γιαννίων, ήταν κι αυτός μαντικό πουλί και χαρακτηριζόταν από τους αρχαίους ως «Απόλλωνος άγγελος».

3. Ο σεβαστός φίλος και καθηγητής μου στα ελληνικά και τουρκικά, όταν φοιτούσα στο Σχολάρχειο στη Ζωσιμαία (1905) Γιαννιώτης και παλιός δικηγόρος - επί Τουρκίας - κ. Σωτ. Συρμακέσης, που διηγήθηκε την εξής ιστορία, που είναι χαρακτηριστική για τη μεγάλη δυσκολία να φθάσει κάποιος τη φωλιά καρακάξας στην κορυφή θεύκας: Ζούσε κατά το 1900 στα Γιάννινα ένας κηροπώλης, «κηροπούλης» που λεγόταν Σκόδρας. Είχε σπίτι στην Καλούτσα, εκεί κάπου στα μισά της οδού ΚΑ' Φεβρουαρίου, μια μεγάλη αυλή και με μια ψηλή θεύκα στο βάθος. Στην κορυφή της οι καρακάξες είχαν πλέξει μια φωλιά. Ο υπάλληλος του Σκόδρα, ο Γιώργος, ανέβηκε κάποτε ψηλά στη θεύκα και κρέμασε μια καντήλα, και την άναβε ανεβοκατεβάζοντας την με σκοινί, εφοδιασμένο με «καρούλι», κάθε φορά που οι Τούρκοι κατά το ραμαζάνι (νηστεία) ή τα μεβλιούτια (γενέθλια του Μωάμεθ) άναβαν τα δικά τους καντήλια, στο μινιάρ του τζαμιού της Καλούτσας. Μ' αυτό, ο απλοϊκός, αλλά με βαθεία θρησκευτική πίστι Γιώργος, ήθελε να δείξει ότι η καντήλα της Χριστιανοσύνης έπρεπε, οπωσδήποτε να βρίσκεται ψηλότερα, σε θέση ανώτερη, από την καντήλα των Τούρκων.

Κάποιοι για να «τον κουντίσουν» γιατί ο καύμενος ήταν και «ψίχα αθαφρός» στο μυαλό, ήταν «αθαφρογιορτή» όπως τον έλεγαν, του ήνε κάποτε:

- «Ημείς ήέμι, Γιώργου, ότ' δε μπορείς να σκαρβιλώεις (σκαρφαλώσεις), ως την καρακαξοφουλίδα».

- Ιγώ, βαρέ (μωρέ), έκαν' εκείνος, μι' εξαίριτη καλή;

Κι αμέσως αγκαλιάζει τη θεύκα και παρά το σαββάρι, που τον εμπόδιζε - πολλοί Γιαννιώτες δεν είχαν αρχίσει ακόμα να φορούν τα «στενά» και φορούσαν ένα είδος σαββάρια, με όχι μακριά φουφούλα που τά掖αν μπουραζάνες - και παρά το ότι το κορμί της θεύκας γλιστρώνει και τα κλωνάρια δεν είναι απλωτά, όπως στα άλλα τα δέντρα, αλλά σφικταγκαλιάζουν τη μάννα τους και εμποδίζουν την αναρρίχηση, το «κλείσιουμα», με τα πόδια, φτάνει σε λίγο σαν ακροβάτης στην κορυφή-κορυφή της θεύκας, όπου η φωλιά της καρακάξας, ενώ ο καρακαξοπατέρας και η καρακαξομάννα χαλούσαν τον κόσμο, απόνω από το κεφάλι του, με τα ξεφωνητά τους. Όσοι είχαν μαζωχτή από κάτω - ανάμεσά τους ήταν κι ένας-δύο Τούρκοι γιαννιώτες της γειτονιάς, κρατούσαν την αναπνοή τους, καθώς η λεπτή και «θραυερή» κορυφή της θεύκας λυγίζει, «βαίζει» από το βάρος του Γιώργου. Αφού περιεργάστηκε τη φωλιά ο Γιώργος κατέβηκε. «Είχε μέσα, είπε, δύο άφτερα «γκόλια», καρακαζόπ'η. Αλλά μούρθι (νήλα) κρίμα για τ' μάννα τ'ς κι δεν τα πήρα». Δείχνει κι αυτό ότι οι Γιαννιώτες αγαπούσαν και σέβονταν τη καρακάξα περισσότερο κι από τη γκαίφη.

4. Οιωνός = πτηνό

5. Λέσια = πτώματα. Λέξις τουρκική

6. Φηγός γράφουν σήμερα τα λεξικά μας ότι σημαίνει οξυά, ήστ. FAGUS. Κατά την αρχαιότητα εσήμαινε είδος δρυός (βαλαντιδής), γνωστή στην Ήπειρο ως ημερόδενδρο, του οποίου τα βαλάνια ή βελάνια τρώνονται. Βρίσκομε ορθότερη την ερμηνεία του φηγού ως βαλαντιδής στην εποχή του Ηροδότου, γιατί η οξυά δεν ευδοκίμει σε χαμηλά μέρη όπως η Δωδώνη, όπου όπως και στα άλλα «ριζά» της κοιλάδος των Ιωννίων ευδοκίμει η δρυς. Η οξυά ευδοκίμει σε μεγάλα ύψη γι' αυτό και τη συναντάμε στις κορυφές της Πίνδου (Μέτσοβο, Ζαγόρι κ.ά.).

7. Ιζομένην δε μιν επί φηγόν αυδάξασθαι φωνή ανθρώπινη, εκ χρεών είν μαντήιον αυτόθι Διός γενέσθαι, και αυτούς υπολαβείν θεϊόν είναι το επαγγελόμενον αυτοίσι, και σφείας εκ τούτων ποιήσαι, Δωδωναίων δε αι ιέρειαι έλεγαν ταύτα, συνωμολογέον δε σφι και άλλοι Δωδωναίοι. (Ηρόδοτ. Β' 55).

8. Πελειάδες δε μοι δακέουσι κληθήναι προς Δωδωναίων επί τούδε αι γυναίκες, διότι βάββαροι έσαν, εδόκεαν δε σφι ομοίως όρνια φθεγγέσθαι. Μέλαιναν δε λέγοντες είναι την πελειάδα, σημαίνουσι ότι Αιγυπτίνη η γυνή ήν (Ηροδ. Β' 57).

Συνεχίζεται στο επόμενο

Σοφά λόγια

- Όταν μιλάμε δυνατά μας ακούνε. Όταν μιλάμε σιγανά μας προσέχουν.
- Τα πολλά λόγια είναι δείγμα αμάθειας.
- Μάθε ν' ακούς γιατί ακούγοντας μαθαίνεις.
- Το ψέμα δε ζει τόσο, ώστ να γεράσει.
- Κανένας δεν μπορεί να σου δείξει το δρόμο, όταν ο ίδιος δεν ξέρεις που πας.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο αστυφύλακας στο Ζητιάνο:
- Τι θα γίνει με σένα; Είναι η δέκατη φορά που σε πιάνω.
- Τι να κάνω, κύριε αστυφύλαξ, είμαι βλέπεις άτυχος.
- Καλά στη χαρίζω κι αυτή τη φορά, αλλά ελπίζω να μη σε ξαναδώ.
- Ωραία! Παίρνεις τη σύνταξη σου ή σε μεταθέτουν;

Ενας χωρικός γυρνώντας σπίτι του, βλέπει ένα μικρό στη μηλιά του κήπου του και θυμωμένος του λέει:
- Κατέβα γρήγορα κάτω, γιατί

θα το πω στον πατέρα σου.
Κι ο μικρός κοιτάζοντας προς τα πάνω:
- Μπαμπά, κατέβα κάτω, κάποιος θέλει να σου μιλήσει.

Αστα αγαπητέ μου.... έρχομαι από τον γιατρό. Μπήκε στο μάτι της γυναίκας μου ένα πραγματάκι κι αυτή, η δουλειά μου κόστισε 20ε.
Φτηνά τη γλύτωσες φίλε....
Στης δικής μου γυναίκας το μάτι μπήκε μια γούνα και μου στοίχισε 750ε.

Στιχοπλόκη

Καμποί, να γείνητε βουνά, να περπατώ να κλαίγω, μέρες και νύχτες και πουρνά που είσ' άσπλαχνη να λέω.

Θάλασσα, την αγάπη μου, εσύ τήνε γνωρίζεις κι από τ' άγκριά σου κύματα να την αναμερίζεις.

Εχω καιρό που σ' αγαπώ και κανενός δεν λέω μόν' κάθουμι στο σπίτι μου και μέρα - νύχτα κλαίω.

Ενύσταξα και πλάγιασα κόρη μ' στα γόνατά σου δεν μ' άφησαν να κοιμηθώ τ' αναστενάγματά σου.

Της αγάπης μου η αγάπη είναι τόσο δυνατή σαν νερό σ' ένα καλάθι, σαν το σάλιο στο χαρτί.

Οποιος θέλει ν' αγαπήσει πρέπει να 'χει υπομονή. Μαχαιριές να τον βαρύνει και να λέει «δε με πονεί».

Λίγα απ' όλα ... για όλα

Φίλες και φίλοι γεια σας

Και πάλι κοντά σας με "λίγα απ' όλα... για όλα" και λόγω εποχής δροσιτικά, κριτικά, χωρίς διάθεση αντιπαράθεσης.

Θεωρώ δεδομένη την παρουσία σας στο χωριό το καλοκαίρι.

Όπως και νάχουν οι διακοπές μας ένα μικρό πέραςμα-προσκήνιο, ατομικά ή οικογενειακά θα το κάνουμε.

Γενικά επικρατεί η αντίληψη, ότι έχει σχέση με την εκκλησία δε θα πρέπει να το κρίνουμε γιατί είναι ασέβεια. Δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ πρέπει να δεχτούμε ότι όσα πράγματα σχετίζονται με την εκκλησία είναι καλώς καιωμένα. Επιτρέψτε μου να εκφράσω τη διαφωνία μου. Έγιναν οι εγκαταστάσεις θέρμανσης στον Αη-Γιώργη και οι σωλήνες τοποθετήθηκαν στα δύο μέτρα περίπου ύψος γύρω-γύρω από τους τοίχους του ναού, εκτός αυτού, τις κάλυψαν μ' ένα κουτί από γυψοσανίδες 20X10 cm περίπου. Και όλο αυτό το «εξόγκωμα» περιδιαβαίνει εσωτερικά το ναό. Διαμαρτυρηθήκαμε και μας είπαν:

- Καλά είναι... Μπαίνεις στην εκκλησία τώρα και δε ξεπαγιάζεις... Μην ασχολείστε με την εκκλησία.

Ακολούθησαν τα δύο «αποστήματα», του Πν. Κέντρου και του Αη-Γιώργη, για να εγκατασταθούν οι καυστήρες.

Διαμαρτυρηθήκαμε και μας απάντησαν: Πού να τα πηγαίναμε; Καλά είναι κι εκεί. Γιατί δεν σας αρέσουν; Γιατί δεν θέλετε να γίνουν έργα; Δηλαδή άλλα λόγια ν' αγιασιόμαστε.

Στη συνέχεια έχουμε τις εργασίες «μετάλλαξης» στην Παναγία.

- Είδες πόσο ωραία έγινε η Παναγία; Ψήλωσε, μεγάλωσε, έχει και καμπαναριό..!

Εσείς κάνατε έναν άλλο ναό, πού είναι η Παναγία που ξέραμε;

- Ό,τι κάνουμε εμείς το βγάζετε άχρηστο. Μη τα βάζετε με την Παναγία...

Διαφάνηκε από τις συζητήσεις μας πώς τον Παπα-Κώστα απασχολούσε έντονα η στήριξη του παλαιού καμπαναριού του Αη-Γιώργη σε συνδιασμό με τη διαμόρφωση βοηθητικού χώρου με τη κατασκευή υπόστεγου που θα κάλυπτε όλη τη δυτική πλευρά του ναού.

Ξαφνικά πριν από ενάμισυ χρόνο περίπου, οι σκέψεις αυτές απόρριφθηκαν και ήρθε στο προσκήνιο η «μεγάλη» ιδέα για την ανέγερση - «ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ» του καμπαναριού.

Εκφράστηκαν διαφορετικές απόψεις για τη χρησιμότητα νέου καμπαναριού και υπήρχαν διαφοροποιήσεις των συγχωριανών μας, οι οποίες όμως δεν βρήκαν κάποιο κοινό σημείο.

Οι εργασίες άρχισαν χάρις την έκδοση των απαιτούμενων αδειών.

Καταγγείλαμε το γεγονός γιατί πιστεύουμε ότι έργα αυτής της σημασίας πρέπει να εκτελούνται νόμιμα με όποια οικονομική επιβάρυνση.

Για το καινούργιο καμπαναριό η άδεια έπρεπε να εκδοθεί από τη Ναοδομία, η οποία είναι υπηρεσία της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και στελεχώνεται από ειδικούς μηχανικούς, αρχιτέκτονες, γλύπτες, ζωγράφους κ.ά.

Η ναοδομία είναι υπηρεσία που ασχολείται με τα εκκλησιαστικά έργα, εγκρίνει ή απορρίπτει, προτείνει και ελέγχει τα έργα από τα σχέδια μέχρι την ολοκλήρωσή τους.

Εάν η Εκκλησιαστική Επιτροπή είχε άδεια από την ναοδομία, δεν θα μπορούσε να πει κανείς τίποτα, είτε του άρεσε το καμπαναριό είτε όχι.

Την ευθύνη ανέλαβε η Επιτροπή, όμως το ζητούμενο δεν είναι ποιός αναλαμβάνει την ευθύνη, αλλά η νομιμότητα, που συνεπάγεται την προστασία των πολιτών από κάθε είδους αυθαρεσία.

Τα μνημεία του χωριού μας είναι: Η Αγία Κυριακή, η Παναγία και ο Αη-Λιάς.

Στην Αγία Κυριακή πριν από λίγα χρόνια έγιναν εργασίες συντήρησης του ναού. Ευτυχώς που οι εργασίες δεν άλλαξαν την όψη του.

Παραφωνία θα λέγαμε ότι είναι η στέγη (το κεραμίδι).

Το κούρμα στους αρμούς θα ήταν καλύτερο αν δεν κάλυπτε τις πέτρες.

Αυτά είναι προβλήματα τα οποία μπορούν να διορθωθούν.

Το δεύτερο μνημείο - αν μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε μνημείο - είναι η Παναγία

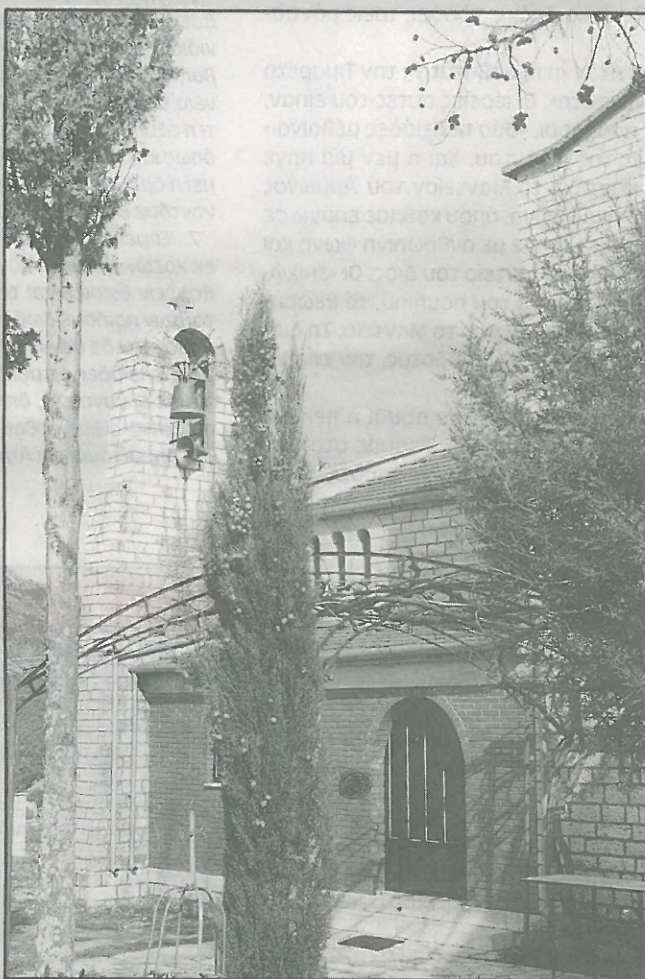
Δυστυχώς η Παναγία, που αποτελούσε ένα στοιχείο της αρχιτεκτονικής μας παράδοσης, χάθηκε. Αυτό το πέτρινο εκκλησάκι που οι παλιότεροι το θυμούνται, δε μαρτυράει τίποτα από το χθες, έχει μεταλλαχθεί και είναι ένα σημερινό κατασκευάσμα.

Το κακό δεν έγινε τώρα, ξεκίνησε πριν από τρεις δεκαετίες τουλάχιστον, αλλαγές στέγης, ανοίγματα παραθύρων, σοβατισματα, επεκτάσεις, πανωθηκώματα, εξωνάρθηκας, καμπαναριό: μ' αυτές τις επεμβάσεις προέκυψε αυτό που σήμερα βλέπουμε.

Προτείνω να καθαρισθεί η κόγχη του ιερού, μέσα κι έξω, να φανεί το μόνο κομμάτι του ναού που έμεινε ως ιστορική μαρτυρία. Επίσης στον Αη-Γιώργη επιβάλλεται να ελευθερωθεί το υπόστεγο από τα τούβλα που «έπνιξαν» την είσοδό του.

Είναι ευκαιρία στη περίπτωση του Αη-Λιά ν' αποδείξουμε έμπρακτα το σεβασμό μας στο μνημείο.

Ας προσπαθήσουμε όλοι μας να βρούμε τους πόρους για να γίνουν όλες εκείνες οι εργασίες που είναι απαραίτητες για τη διάσωση

Μέρος από τη νότια πλευρά του ιερού ναού Αγίου Γεωργίου, όπου φαίνεται το «χτισμένο» υπόστεγο.

του μνημείου.

Με την ίδια σοβαρότητα αντιμετωπίζεται και ο περιβάλλον χώρος που είναι αναπόσπαστο κομμάτι του μνημείου, διαφορετικά διαταράσσεται η αρμονία.

Είναι χρέος μας να διατηρήσουμε τα μνημεία μας και να τα παραδώσουμε με τη σειρά μας στις επόμενες γενιές.

Ο σεβασμός των μνημείων είναι χρέος όλων μας. Η ιστορική μας συνέχεια διασφαλίζεται μέσω της εκπλήρωσης των υποχρεώσεών μας προς τους προγόνους αλλά και τους απογόνους μας.

Ερχόμαστε τώρα στο ξεχασμένο ιστορικό εκκλησάκι τον Προφήτη Ηλία.

Τα γραφόμενα στην πρώτη σελίδα του Στέφανου Κ. Γιωτάκη με καλύπτουν πλήρως.

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας διαβάσαμε ότι σύντομα θ' αρχίσουν οι εργασίες.

Είμαστε σίγουροι πως όλοι θα βοηθήσουν να συντηρηθεί ο Αη-Λιάς, αρκεί να μην έχει την τύχη της Παναγίας. Οι πληροφορίες μας λένε ότι γίνεται συζητήσεις για πανωθηκώματα, προσθήκες, πλατεία, πλακάκια...

Εάν αυτά αληθεύουν, λυπάμαι αλλά στερούνται σοβαρότητας...

Επιβάλλεται να αναλάβει έμπειρος αρχιτέκτονας την εκπόνηση μελέτης για τη συντήρηση του μνημείου, σε συνεργασία με άλλους ειδικούς.

Η μελέτη αυτή θα πρέπει να υποβληθεί στην Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων που είναι η αρμόδια υπηρεσία και θα εγκρίνει βάσει της οποίας θα εκτελεστούν οι εργασίες διάσωσης του μνημείου.

Οποιαδήποτε άλλη ενέργεια είναι αυθαίρετη και μας βρίσκει αντιμέτωπους.

Στην αρχιτεκτονική μας παράδοση συμπεριλαμβάνονται και τα λίγα σπίατα που απομένουν. Σκόπιμο είναι να συζητηθεί το θέμα με τους φορείς και τους ιδιώτες ώστε να διασωθούν κάποια απ' αυτά πριν είναι αργά.

Η αναφορά μας στο σπίτι του Αλέξη της Σταμάτως για τη διαμόρφωσή του σε λαογραφικό μουσείο δεν απέδωσε καρπούς μέχρι τώρα.

Άλλη περίπτωση προς διερεύνηση είναι το πατρικό σπίτι των Γουσαίων (παπα-Δημήτρη).

Ακόμη στην αρχιτεκτονική μας παράδοση συμπεριλαμβάνονται και τα τρία πηγάδια: της Λούτσας, του Γιώργου "Τούπα" και το κατ' πηγάδι.

Οι υποψήφιοι συνδιασμοί μπορούν κάλλιστα να συμπεριλάβουν στο πρόγραμμά τους, την αποκατάσταση των πηγαδιών και την αξιοποίησή του χώρου τους.

Οι ζυμώσεις για τις δημοτικές εκλογές, για υποψηφίους και κατάρτιση συνδιασμών έχουν αρχίσει.

Οι Δημοτικές εκλογές είναι η μόνη δυνατότητα που έχουμε να ονειρευτούμε την τοπική κοινωνία να διαχειρίζεται τις υποθέσεις της.

Η ενασχόληση με το Δήμο δεν είναι εύκολη υπόθεση, πάει ο καιρός που ο Πρόεδρος ασκούσε εξουσία με τη σφραγίδα. Τα πράγματα έχουν αλλάξει.

Καλούμαστε να εκφράσουμε ελεύθερα τις ιδέες μας για το μέλλον της Μανωλιάσσας. Δεν δικαιούμαστε να σιωπούμε, να αδρανούμε σ' όσα συμβαίνουν.

Είμαστε υπεύθυνοι πολίτες με την προσωπικότητά μας, την κρίση μας, τη γνώμη μας αλλά και τις ικανότητες και δυνατότητες τις χρησιμοποιούμε όχι μόνο κάθε τέσσερα χρόνια στις εκλογές αλλά και κάθε μέρα...

Η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός αλλά μέσο για κοινωνικό έργο και προσφορά.

Οι υποψήφιοι δημοτικοί και τοπικοί σύμβουλοι πρέπει να έχουν ήθος, ικανότητα και γνώση, δύναμη και τόλμη για να υπηρετήσουν τα συμφέροντα του χωριού.

Οι υποψήφιοι συνδιασμοί πρέπει να έχουν πρόγραμμα με όραμα και προοπτική.

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, τα Τοπικά Συμβούλια που θα εκλεγούν θα κληθούν να δώσουν λύσεις, να ασκήσουν εξουσία με αποτελεσματικότητα και υποδειγματικό τρόπο.

Οι επιλογές της Δημοτικής αρχής πρέπει να ταυτίζονται με το κοινό αίσθημα, να ικανοποιούν τους δημόσιους και τις ανάγκες του.

Οι απόδομοι Μανωλιασσίτες νοιάζονται για την προβολή και ανάδειξη των θεμάτων που απασχολούν το γενέθλιο τόπο και έχουν κάθε λόγο να ενδιαφέρονται.

Όλοι οι φορείς έχουν χρέος να ενισχύουν το διάλογο για τα προβλήματα να εξασφαλίσουν δεσμεύσεις για τις λύσεις των προβλημάτων.

Οι Μανωλιασσίτες της διασποράς μπορεί να είναι μακριά, αλλά η ψυχή και η ζωή τους είναι κοντά στη Μανωλιάσσα, αποτελούν την προέκτασή της στην "Ξενιτειά" και έχουν κάθε λόγο γι' αυτήν.

Η θέληση και η προσήλωση όλων μας στα προβλήματα του τόπου μας, θα φέρουν το καλύτερο αποτέλεσμα. Ας λογαριάσουμε την αισθητική μας, την αξιοπρέπειά μας, την εναισθησία μας για το χωριό μας.

Ο Παλιός